

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34887 van de rechtbank  
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 8 mei 2007 in het geding  
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 29 december 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appelland om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 20 juni 2006 heeft de minister, voor zover thans van belang, het daartegen door appelland gemaakte bezwaar, voor zover gericht tegen de buitenbehandelingstelling van de aanvraag, gegrond verklaard en het voor het overige ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen (hierna: de rechtbank), het door appelland tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

### 2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling het volgende.

2.1.1. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 22 juli 2005 in zaak no. 200503814/1 (AB 2005, 379) onder verwijzing naar haar uitspraak van 6 juni 1995 in zaak no. HO1.94.0015 (AB 1995, 416) heeft overwogen, vloeit uit het karakter van de bezwaarschriftenprocedure voort dat, indien het bestuursorgaan na heroverweging van oordeel is dat het desbetreffend besluit niet in stand kan blijven, het niet kan volstaan met gegrondverklaring van het bezwaarschrift, doch voor het onjuist bevonden besluit een nieuw besluit in de plaats dient te stellen.

Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 20 november 2006 in zaak no. 200603727/1 (AB 2007, 133) heeft overwogen, dient in het geval een aanvraag uitsluitend buiten behandeling is gesteld omdat niet is voldaan aan de procedurele vereisten voor het indienen hiervan en het daartegen gemaakte bezwaar gegrond is, de daarop volgende beslissing op die aanvraag, die niet samenhangt met de gegrondverklaring van het bezwaar tegen het niet in behandeling nemen ervan, te worden aangemerkt als primair besluit.

2.1.2. Bij besluit van 29 december 2003 heeft de minister de aanvraag om wijziging van de beperking van de aan appelland verleende verblijfsvergunning regulier buiten behandeling gesteld wegens het niet betalen van de voor de afdoening daarvan verschuldigde leges.

Bij besluit van 20 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar gegrond verklaard, omdat, samengevat weergegeven, was gebleken dat - de herinnering aan - het betalingsverzoek aan een onjuist adres was verzonden. Voorts heeft de minister, onder ongegrondverklaring van het bezwaar voor het overige, de aanvraag alsnog afgewezen, omdat, samengevat weergegeven, appellant niet aan de voorwaarden, als bedoeld in de artikel 3.51 en 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000, voldoet en de weigering aan appellant voortgezet verblijf toe te staan geen schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden oplevert.

2.1.3. Nu laatstvermelde beslissing niet samenhangt met de gegrondverklaring van het bezwaar tegen de buitenbehandelingstelling van de aanvraag, dient dit besluit te worden aangemerkt als primair besluit.

Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte het besluit tot afwijzing van de aanvraag als beslissing op bezwaar aangemerkt en het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grief behoeft geen bespreking.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 20 juni 2006 tot afwijzing van de aanvraag alsnog niet-ontvankelijk verklaren. Zij verstaat dat het beroepschrift ter behandeling als bezwaarschrift aan de staatssecretaris wordt doorgezonden, opdat deze daarop beslist.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

### 3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 8 mei 2007 in zaak no. AWB 06/34887;
- III. verklaart het door appellant bij de rechtbank ingestelde beroep niet-ontvankelijk;
- IV. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellant onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- V. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 352,00 (zegge: driehonderdtweënvijftig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink  
Voorzitter

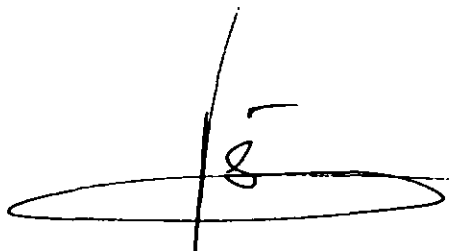
w.g. Hazen  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

452

Verzonden: **27 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,  
de Secretaris van de Raad van State,  
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser,  
directeur Bestuursrechtspraak

# uitspraak

---

## RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht  
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/34887

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op  
van Angolese nationaliteit,  
eiser,  
gemachtigde: mr. N. Akbalik, advocaat te Oosterhout-Nijmegen,

en

de **Staatssecretaris van Justitie**  
(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie),  
verweerder,  
gemachtigde: mr. H.M. Pascha, werkzaam bij de IND.

### 1. Procesverloop

Bij besluit van 7 maart 2002 heeft verweerder eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' (amv) verleend, met ingang van 16 april 2001, geldig tot 16 april 2002. Bij brief van 5 april 2002 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen dit besluit. Bij besluit van 15 juli 2002 is het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. De verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 13 november 2003.

Op 7 oktober 2003 heeft eiser een aanvraag tot het wijzigen van de beperking van de verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in 'voortgezet verblijf' ingediend. Bij besluit van 29 december 2003 heeft verweerder de aanvraag buiten behandeling gesteld wegens het niet betalen van de verschuldigde leges.

Bij brief van 26 januari 2004 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen dit besluit. Bij besluit van 21 maart 2005 is het bezwaar, voor zover gericht tegen de buiten behandeling stelling, gegrond verklaard en is bepaald dat de aanvraag alsnog in behandeling wordt genomen, nadat de verschuldigde leges zijn voldaan. Bij besluit van 22 juli 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 26 juli 2005 heeft eiser een verzoek tot het treffen van een voorlopige

voorziening ingediend. Bij brief van 18 augustus 2005 heeft hij bezwaar gemaakt tegen het besluit van 22 juli 2005. Bij brief van 4 november 2005 heeft verweerder de rechtbank verzocht om het bezwaarschrift aan te merken als zijnde beroepsschrift. De rechtbank heeft het bezwaarschrift daarop als beroepsschrift in behandeling genomen. Bij brief van 27 maart 2006 heeft verweerder medegedeeld dat het besluit van 22 juli 2005 is ingetrokken. Daarbij is tevens aangegeven dat eiser het te nemen besluit in Nederland mag afwachten. Eiser heeft daarop het beroep en het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingetrokken.

Op 10 mei 2006 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie. Bij besluit van 20 juli 2006 heeft verweerder het besluit van 21 maart 2005 ingetrokken, het bezwaar, voor zover gericht tegen de buiten behandeling stelling van de aanvraag, gegrond verklaard en het bezwaar voor het overige ongegrond verklaard.

Bij brief van 18 juli 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 19 april 2007. Eiser en zijn gemachtigde zijn daarbij met voorafgaande kennisgeving niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

## 2. Motivering

2.1 In geschil is verweerders in bezwaar gehandhaafde afwijzing van eisers aanvraag om wijziging van de hem eerder verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf' en verlenging van die verblijfsvergunning.

2.2 Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

In artikel 3.4, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) zijn de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen opgesomd.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder u, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, zoals bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 verleend worden onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf. Deze beperking is nader uitgewerkt in de artikelen 3.50 tot en met 3.52 van het Vb 2000.

Het derde lid van artikel 3.4 van het Vb 2000 bepaalt dat, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van de minister de indiening van de aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 noodzakelijk is, de minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, kan verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid van artikel 3.4 van het Vb 2000.

Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, onder c, van het Vb 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met

verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Ingevolge het tweede lid kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000 kan, in andere gevallen dan vermeld in de artikelen 3.50 en 3.51, de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van de Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

2.3 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.51 van het Vb 2000, nu hij niet gedurende een periode van drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Dat eiser langer dan vijf jaar in Nederland verblijft, kan niet tot een ander oordeel leiden.

2.4 Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat er onvoldoende grond bestaat voor het oordeel dat van eiser wegens bijzondere individuele omstandigheden niet kan worden gevergd dat hij Nederland verlaat. In dit verband heeft verweerder erop gewezen dat eiser inmiddels een volwassen man is en overwogen dat uitgangspunt is dat een persoon van zijn leeftijd zich zelfstandig kan handhaven in zijn land van herkomst. Met betrekking tot eisers stelling dat het niet veilig is in Angola, heeft verweerder opgemerkt dat dit een asielgerelateerde grond betreft die niet in de beoordeling wordt betrokken. De omstandigheid dat eiser reeds lange tijd in Nederland verblijft en dat hij hier is ingeburgerd, leidt evenmin tot verblijfsaanvaarding op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000, nu eiser hierin niet verschilt van vele andere vreemdelingen aan wie evenmin om die reden verblijf wordt toegestaan, aldus verweerder. Hoewel de periode die eiser in Nederland heeft verbleven vormende jaren betreft, leidt deze periode volgens verweerder op zich niet tot de conclusie dat eiser zodanig is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving en de Angolese samenleving zozeer is ontwend dat zijn terugkeer naar het land van herkomst in redelijkheid niet kan worden verlangd.

Hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd biedt geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid tot zijn hiervoor weergegeven standpunt heeft kunnen komen. De omstandigheden die eiser heeft aangevoerd, waaronder zijn verblijf van meer dan vijf jaar in Nederland, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 hoeven aanmerken.

2.5 Voor zover eiser zich heeft beroepen op artikel 4:84 van de Awb kan dit niet leiden tot het beoogde resultaat. De artikelen 3.51 en 3.52 van het Vb 2000 zijn immers algemeen verbindende voorschriften en artikel 4:84 van de Awb ziet niet op de toepassing van een zodanig voorschrift, zodat met toepassing van laatstgenoemde bepaling niet in afwijking van de artikelen 3.51 en 3.52 Vb 2000 een vergunning kan worden verleend.

2.6 Voorts levert hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd geen grond op voor het oordeel dat de minister zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen aanleiding

is voor toepassing van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000, nu geen sprake is van bijzondere en onvoorziene omstandigheden.

2.7 Eisers stelling dat het besluit tot afwijzing van zijn aanvraag in strijd komt met artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele Vrijheden (EVRM), kan naar het oordeel van de rechtbank evenmin slagen. De rechtbank overweegt onder verwijzing naar uitspraken van de Afdeling van 27 oktober 2005 (zaak nr. 200504402/1, JV 2005/467), en 24 maart 2006 (zaak nr. 200507663/1, JV 2006/170) dat de vreemdeling bij zijn aanvraag om vergunningverlening het specifieke verblijfsdoel, in verband waarmee hij in Nederland wenst te verblijven, dient op te geven, opdat onderzocht kan worden of een en zo ja, welke aan de verblijfsvergunning te verbinden beperking van toepassing is. Aldus komt vast te staan, aan welke vereisten voor vergunningverlening moet worden voldaan. De beoordeling of gezins- of familiebanden tot verlening van een verblijfsvergunning kunnen leiden, zal in dit stelsel dan ook plaatsvinden naar aanleiding van een aanvraag om toelating voor dat doel. In dat kader kan ook beoordeeld worden of, indien aan de vereisten voor verlening van een vergunning voor dat doel niet wordt voldaan, artikel 8 van het EVRM niettemin tot vergunningverlening noopt. Aldus is de bescherming die deze verdragsbepaling beoogt te bieden, gewaarborgd. Nu eiser geen wijziging van de aan de verblijfsvergunning verleende beperking heeft gevraagd in verband met verblijf bij één of meer als gezinslid aan te merken personen, levert de afwijzing reeds daarom geen strijd met die verdragsbepaling op.

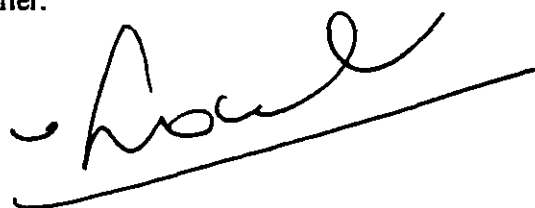
2.8 Gelet op het vorenstaande kan verweerders besluit toetsing in rechte doorstaan. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

### 3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.J. van Lochem en in het openbaar uitgesproken op 8 mei 2007 in tegenwoordigheid van drs. P.F. Lammers als griffier.



### Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

08 MEI 2007



JAP A JOE

advocatenkantoor

mr. h.k. jap-a-joe  
advocaat en procureur  
candidaat notaris

utrecht,

5 juni 2007

mr. r. veerkomp  
mr. h.s.k. jap-a-joe  
mr. drs. a. boumanjal  
mr. f.w. verweij  
mr. dr. m.i. jap-a-joe blagrove  
advocaten en procureurs

Afdeling Bestuursrechtspraak  
van de Raad van State  
Postbus 16113  
2500 BC 'S GRAVENHAGE

*Tevens per fax 070-3651380*

**HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN**

|                       |      |
|-----------------------|------|
| <b>RAAD VAN STATE</b> |      |
| INGEKOMEN             |      |
| - 5 JUN 2007          |      |
| ZAAKNR. 200703880     |      |
| AAN:                  |      |
| BEHANDELD: DD:        | PAR: |

Geeft eerbiedig te kennen:

, wonende 1 , terzake dezer domicilie  
kiezende te Utrecht, Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat en  
procureur Mr. R. Veerkamp, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als  
zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage  
(zittinghoudende te Zutphen) d.d. 8 mei 2007; een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: voortgezet verblijf na amv- vergunning

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn  
gevolmachtigd door appellant, geboren op 13 november 1985, vreemdeling van  
Angolese nationaliteit;

dat hij zich met de uitspraak niet kan verenigen;

dat zijn grief luidt als volgt:

postadres: postbus 13244 3507 lc utrecht  
bezoekadres: maliestraat 5 3581 sh utrecht  
telefoon: 030 233 12 30 fax: 030 231 91 09  
e-mail: japajoe@ision.nl

**JAP A JOE**  
**advocatenkantoor**

**GRIEF**

Ten onrechte overweegt de rechtbank in het a quo sub 2.6:

"Voorts levert hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd geen grond op voor het oordeel dat de minister zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen aanleiding is voor toepassing van artikel 3.4 lid 3 van het Vb 2000, nu er geen sprake is van bijzondere en onvoorziene omstandigheden."

**Toelichting**

De discretionaire bevoegdheid van de minister kan slechts marginaal worden getoetst, doch de rechtbank toetst niet marginaal aangezien de rechtbank kennelijk geheel zelfstandig tot het oordeel is gekomen dat er geen sprake is van bijzondere en onvoorziene omstandigheden.

Ter beoordeling ligt immer voor hetgeen door verweerder is besloten alsmede de daartoe door verweerder vermelde motivering.

De beoordeling op de discretionaire bevoegdheid kan leiden tot een reguliere verblijfsvergunning. Bij afwijzing staat bezwaar open. In casu is ook bezwaar gemaakt, doch dit ter behandeling als beroep doorgezonden naar de rechtbank. Thans appellant mist mitsdien een instantie.

Evenmin is in artikel 3.4 lid 3 bepaald dat het beoordelingscriterium zou moeten zijn: bijzondere en onvoorziene omstandigheden. Terzake wil appellant echter nog wel opmerken, dat de lange duur van de procedure en zijn verblijf wel degelijk voor hem onvoorzienbaar en ook bijzonder zijn. De door verweerder beloofde vlotte afhandeling van deze en dergelijke procedures na het tot stand komen van de Vw 2000 is in ieder geval in casu achterwege gebleven hetgeen na alle belofes van verweerder aan Nationale Ombudsman, Rekenkamer en Tweede Kamer der Staten-Generaal inderdaad als onvoorzienbaar moet worden aangemerkt.

JAP A JOE

advocatenkantoor

**MITSDIEN**

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen.

met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken.

advocaat-gemachtigde

